

som i Principperne er i Overensstemmelse med det her forelagte Lovforslag. For det første med Hensyn til det Princip, at ganske smaa Boer fritages for Arveafgift, og for det andet med Hensyn til Hovedprincippet i det foreliggende Forslag, nemlig Indførelse af en stigende Skala, saa at man afkræver en forholdsvis højere Afgift af større Formuer end af mindre betydelige og smaa Formuer. I øvrigt er der mange Forskelligheder i Enkelthederne, men Enkeltheder i det foreliggende Forslag kunne ogsaa meget godt fraviges, naar blot de deri nedlagte Principper kunne blive gennemførte. Det, at det saa kort Tid efter, at dette Forslag foreligger her, viser sig, at man i Tyskland er inde paa de samme Principper, er for mig en Bestyrkelse i den Opfattelse, at de Principper, der ligge til Grund for nærværende Lovforslag, ere sunde og gode.

Der er det mærkelige ved Arveafgiften, hvilket enhver vil kunne gøre sig bekendt med ved at se i det Værk, „Danmarks Statsfinanser“, som hele denne Rigsdags-samling har ligget paa vort Bord, paa Side 14, at Arveafgiften ikke er stigende, uagtet der ikke er Tvivl om, at Nationalformuen her i Landet er bleven meget væsentlig forøget i de senere Aar. Af de forelagte Oplysninger fremgaar det, at i Aaret 1887—88 gav Arveafgiften 1,120,110 Kr., i Aarene 1887—88 til 1893—94, gennemsnitlig taget, var den stegen til 1,333,185 Kr., og i Aarene 1894—95 til 1898—99 var den i Gennemsnit 1,407,732 Kr. Den nærmede sig altsaa i disse Aar op mod $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Saa gaar den mærkværdig nok nedad i Tidsrummet fra Aarene 1899—1900 til 1903—04, hvor den kun er 1,331,561 Kr. Og i Aaret 1903—04, som er det sidste Aar, hvorom der her foreligger Oplysninger, er den sunken til 1,277,992 Kr. Det vil sige: i Aaret 1903—04 er Arveafgiften mindre, end den gennemsnitlig var i Tidsrummet fra 1887—88 til 1893—94. Det maa i høj Grad overraske, og de Bemærkninger, som Falbe Hansen gør paa den følgende Spalte vedrørende dette, kunne ikke siges at give en efter mit Skøn fyldestgørende Forklaring af dette Fænomen. Naar man kommer ind paa nyere og bedre Regler og en skarpere Iagttagelse af, at Staten faar, hvad der tilkommer den, er det min Tro, at Staten vil kunne opnaa en ikke uvæsentlig Indtægtsopgang, uagtet jeg naturligvis er klar over, at de humane Bestemmelser, vi her træffe om at fritage ganske smaa Formuer helt for Arveafgift, og at fritage Arvelod-

der paa indtil 2,000 Kr., som tilfalde Ægtefæller og beslægtede i op- eller nedstigende Linie, vil noget formindske det gode Resultat, som forhaabentlig vil blive Følgen for Statskassen ved Gennemførelsen af nærværende Lovforslag.

Jeg vil hermed anbefale Forslaget til velvillig Udvalgsbehandling og forhaabentlig Fremme.

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*):

Det var med en vis behagelig Følelse, jeg modtog Meddelelse om, at Folketingets Venstre vilde indbringe Forslag til Lov om Forandringer i Arveafgifterne. Det har altid været Forudsætningen, at naar vi skulde forandre Arveafgifterne, skulde vi forhøje Udbyttet af Arveafgiften her i Landet. Det ærede Medlem, som nu havde Ordet, og som forkyndte, at dette Forslag vilde komme, satte det ogsaa den Gang i Forbindelse med Toldreformen og sagde, at man havde gjort det for at lette Toldreformen. Det er selvfølgelig altid behageligt for en Finansminister, naar Medlemmer af Oppositionen frembære ny Skatter for at lette ham Gennemførelsen af Reformer, det er en stor Sjældenhed, at det sker. Derfor siger jeg, at det var med en vis behagelig Følelse, at jeg modtog Meddelelse om, at de ærede Medlemmer vilde indbringe dette Forslag om Forandring i Arveafgifterne.

Jeg kan imidlertid ikke sige andet, end at jeg ved at se paa det foreliggende Forslag er kommet til det Resultat, at det er meget tvivlsomt, om Bestemmelserne i dette Forslag vilde indbringe mere i Arveafgift end de Bestemmelser, vi hidtil have haft. Der findes, som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, bl. a. den Bestemmelse deri, at af de første 2,000 Kr. i alle Boer, der arves mellem Ægtefæller og beslægtede i op- eller nedstigende Linie, skal der ingen Arveafgift betales. Nu ere de Boer, her er Tale om, efter de Erfaringer, man har, saadan noget som $\frac{3}{4}$ af samtlige Boer. Om hvor lang denne Undtagelsesbestemmelse vil række, har jeg søgt at danne mig et løseligt Skøn. Man maa vel at mærke huske paa, at det er i hver Arvelod, at de 2,000 Kr. ere afgiftsfri. Det er i hver Arvelod og ikke i Boet, at man fradrager de 2,000 Kr. Det vil altsaa sige, at naar vi f. Eks. gaa ud fra, at der er 5 Arvinger i et Bo, og Boet er paa 10,000 Kr., betales der ingen Arveafgift deraf.

For at kunne skønne over, hvor langt det rækker, har jeg ladet anstille nogle